

Tarih: 10.07.2005 Saat: 18:11
Konu: Kültür Sanat

VATAN SAĐOLSUN

Ben bir apýđým, iliklerine kadar suçluluk hissi duyan bir apýk. Ben apkýndan divane, bir o kadar gözümü oymak isteyene, al vur diye öteki yanađýný dayamadan; hýrsýyla cenge hazır bir apýk. Ben apýk olduđum yüce varlýđa taparcasýna meftunum. Yaradanýn kalbime mühürlediđi sevgi deđerince.

Sevdam yuce bir makamdir.Ruzgar arabasina bindirip savursada uzak beldelere beni, icimde ayrilik yasamadigim tek sevdamdır o benim. VATAN adıyla icimde bir muptela,iliklerimde gezinen bir nikotin gibidir. Ne gece bir yıldız altında, ne surme gözlu bir yar kucagında teselli bulmaz bendeki bu yaralar. Duygusallik isterse su divane gonlum, en onmaz koselerinden, en ulasilmaz diyarlarına kadar buram buram bir ozlemdir bendeki vatan. Bir kilimde desen, bir Turkude puslu daglarına cikaran ozlemdir onun adi. Ozleme daldiran sevdami sorsana bana..... Onmaz bir yaranin gizli bir melhemi gibidir vatan sevgisi.(Gozyasiyla islanmis bir hamurdaniz) diyorya sair. VATAN gozyasidir. Sevgi dolu titrek bir ses gibidir vatan. Elbetde her asigin gonlunde bir sevda vardır. Hani bir fikra vardır,askerde komutan sormus iki er askere - Mehmet,oglum, soyle bakalým , Vatan nedir ? - Mehmet cevap verir ,Vatan, benim anamdır, komutaným der. - Komutan daha sonra diger bir askere donerek ayni soruyu ona da sorar: - Sen soyle bakalým oglum,Vatan nedir? - Bu ikincisi cevap verir: - Komutaným Vatan ’Mehmed’in anasýdýr’ Askere gonderdigi oglunun sehit bedenini topraga veren bir babanin icine atip, (Vatan sagolsun) cumlesi hep dusundurur beni. Hem dusundurur hem tepeden tirnaga bana sekil verir.O yuce ve ulvi sekilleriyle yucelirim ve bin kat daha buyurum kendi icimde. Eger su yalan ve fani dunyada bir seref denen kavram varsa,bilki senin icin soylenmisdir Ey Turk! Insan omru belli bir sure.Vatan ise baki kalandir.Sozlerin bittigi yerde gozler konusur. Gozler bakisamayacak kadar uzaksa birbirinden,gonuller konusur. Sevgiye dair bir dil bulunur anlasmak icin.Yada bir kalp daima vardır aska kucak acmak icin. Ey dost bizdeki bu aska baska,sevgisi gonulde bir kuru topraga gonderir. Her sey gec olmadan, kapatmadan gozlerimizi hayatın butun ciplak gerceklerine,bir kirlangicin zarif kanadındaki cirpinislar gibi duyarli olmak ve hersey gecmeden farkına varmak,..... icinde yesertdigin sevdaların. Dedimya her asigin gonlunde bir sevda vardır. Bense onmaz bir asigim dogdugum topraklara. Gunlerden bir gun hikaye bu ya, kirlangiclardan biri bir adama asik olmus.Ve adamin penceresinin onune konar,kendiyle dalgın insani kus edasiyla suzer dururmus.Bir gun dile gelen kirlangic (Seni cok seviyorum lutfen pencereyi acip beni iceri alda birlikte yasayalım)demis. Kendinden bihaber yanlizlikların icinde bogusan adam (Seytanmisin bir Cinmi? kuytularda bir inmi? hayir olmaz) diye cevap vermis. (Ustelik sen bir kussun.Nasil dile gelirde konusursun) diye eklemis.Kirlangic uzgun bir sekilde gokyuzune dogru suzulmus kaybolmus.Adam olanlardan saskin bir halde (Su ise bak bir kus dile geldi) diye hayiflanmis. Ertesi sabah ayni kus ayni pencereye kondugunda,adam umursamaz tavrına ek,eline aldigi bir sopayla kirlangici korkutup uzaklastirmek istemis.Kirlangic hic istifini bozmadan adama

seslenmis (Lütfen sadece su pencereyi aç ve beni içeri al,bilirim sende benim gibi yalnızsın.Hem ben sana arkadaş olurum.Canında sıkılmaz.Birlikte bir hayatı sürer gideriz.Omuzlarına konar eğleniriz güldürürüm seni,alırım bütün kederlerini aç su pencereyi) demiş.Adam elinde sopa,kaldırıp basını sadece (YOK) demiş.Bir care kirlangic o günde üzgün, sızılıp gökyüzüne kaybolmuş.Ertesi sabah yine pencerede belirdiğinde adamın penceresine konup o güzel sesiyle en güzel otusları yapmış.Belki pencereyi açarda beni içeri alır diye. Gagasıyla dövüp pencerenin camını,adama seslenmiş.(Artık soğuklarda başladı soğuklarda yapamam biliyorsun.Al beni içeriye bir omru seninle geçireyim)diye yinelemiş teklifini.Adam kahvaltı yaptığı masadan doğrulup elindeki catalı pencereye doğru fırlattığında kus bir kez daha gökyüzüne kanat çırpıp kaybolmuş.Ertesi sabah pencereye konmayan kirlangici merak eden adam,sakin ve üzgün çok pısmırılmış.Kendi kendine (Kirlangicim sıcaklar başlayınca yine gelir,bende onu içeri alır onunla bir omur mutlu bir hayat sürerim) diye düşünmüş.Ve açarak penceresini kirlangicini beklemeye başlamış. Yazın gelmesiyle kirlangicilerde gelmeye başlamış.Ama onun kirlangici dönmemiş.Adam yazın sonuna kadar penceresini hiç kapatmadan basında beklemiş ama nafile.Kirlangic yokmuş.Gelen kirlangicilerden hiç biri onun penceresine konmamış. onun kirlangicini bir görende olmamış.Sonra bir gün komşusuna anlatınca durumu,komşusu ona sonradan pısmırılık duyulan şeylerin bes para etmez olduğunu ihbar eden, ve aklın insana bir sermaye olduğunu ima eden cevabı vermiş. (Kirlangicilerin omru altı aydır.) Ele geçen nice fırsatların ucmaması dileği ile,Vatan tadında sevgiyle kalın. Kaanhan Kurultay www.Bozok.org

Gönderen Bozkurt NET:

<http://www.ulkuocagi.net>

Bu Haberin Adresi:

<http://www.ulkuocagi.net/modules.php?name=News&op=NEArticle&sid=2594>